

Πρώτες Βοήθειες - Επίδεση Τραυμάτων

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Image not found or type unknown

Jupiter», με τον Βασίλη Τσαμπρόπουλο και την

MSO of Athens Επίδεση τραυμάτων. Ακινητοποίηση καταγμάτων.

Ερρίπης Κωνσταντίνος

Επίδεση Τραυμάτων

- Η πρώτη σοβαρή και απαραίτητη ενέργειά μας σε ένα τραύμα είναι ο καθαρισμός του και η επίδεσή του προς αποφυγήν μόλυνσεως.
- Εάν διαθέτουμε οινόπνευμα ή διαλύματα ιωδίου, τόσο το καλύτερο. Εάν όχι, τότε ξεπλένουμε την τραυματική περιοχή με άφθονο καθαρό νερό, αφού πρώτα αφαιρέσουμε με προσοχή τα ξένα σώματα και τις ακαθαρσίες που έχουν παρεισφρήσει.
- Αποσπογγίζουμε το τραύμα με γάζες ή (εάν δεν διαθέτουμε τέτοιες) με ένα καθαρό πανί, κατά προτίμηση σιδερωμένο.
- Εάν το τραύμα είναι μικρό, τότε επάνω από τη γάζα (ή το μικρό τεμάχιο καθαρού υφάσματος) τοποθετούμε λίγο βαμβάκι και μετά τα σταθεροποιούμε με λευκοπλάστ.
- Εάν το τραύμα είναι μεγάλο, τότε πρέπει να χρησιμοποιήσουμε επίδεσμο. Η τοποθέτησή του όμως δεν είναι μια απλή ενέργεια, χρειάζεται προσοχή.
- Η περίσφιγξη του επίδεσμου δεν πρέπει να είναι πολύ χαλαρή, για να συγκρατεί τις γάζες και το βαμβάκι αλλά ούτε και πολύ σφιχτή, για να επιτρέπει να κυκλοφορεί το αίμα. Άλλως υπάρχει κίνδυνος γάγγραινας.
- Εάν ο επίδεσμος τοποθετηθεί στα άνω άκρα, τότε αφήνουμε πάντοτε τα δάκτυλα

έξω (εκτός από λίαν ειδικές περιπτώσεις), για να ελέγχουμε την κυκλοφορία του αίματος. Εάν δούμε, ότι τα δάκτυλα είναι παγωμένα και μελανά, τότε θα πρέπει αμέσως να χαλαρώσουμε τον επίδεσμο. Το ίδιο ισχύει και για τα κάτω άκρα.

- Εάν το τραύμα βρίσκεται στην περιοχή του βραχίονα ή του πήχυ, τότε το πρόβλημα της επίδεσης είναι μικρό. Εάν όμως βρίσκεται στην περιοχή της κνήμης (γάμπα), τότε ο επίδεσμος δεν στερεώνεται εύκολα, διότι η διάμετρος του ποδιού σε κάθε τμήμα της περιοχής αυτής δεν είναι όμοια. Επιβάλλεται εκεί να αναδιπλώνουμε κατα τακτά διαστήματα τον επίδεσμο, για να εφαρμόζει καλλίτερα.
- Η επίδεση του επίδεσμου θα γίνεται κατα τρόπον, ώστε η επιφάνεια της κάθε στροφής του να επικαλύπτει τα 2/3 της προηγούμενης
- Το άκρο του επίδεσμου το στερεώνουμε αρκετά καλά με παραμάνες (ποτέ με καρφίτσες, γιατί δεν είναι σταθερές) ή με κόμπο του ίδιου του επίδεσμου, αφού προηγουμένως χωρίσουμε στα δύο το άκρο του.

Α κ ι ν η τ ο π ο ί η σ η κ α τ α γ μ ά τ ω ν

- Υποχρεούμεθα να ακινητοποιήσουμε ένα κάταγμα
- 1) για να ανακουφίσουμε τον ασθενή από τους φρικτούς πόνους
- 2) για να προλάβουμε την επιδείνωση και τις επιπλοκές που πιθανόν να προκληθούν από την τρώση αιμοφόρων αγγείων ή νεύρων.
- Για την ακινητοποίηση χρησιμοποιούμε τους «νάρθηκες». Η λέξη αυτή είναι ιατρικός όρος και σημαίνει οποιοδήποτε άκαμπτο και ομαλό αντικείμενο, επάνω στο οποίο προσδένουμε το πάσχον μέλος.
- Τέτοια είναι ξύλινα ή μεταλλικά αντικείμενα, σκληρά χαρτόνια, κλπ που θα βρεθούν στο περιβάλλον μας. Ιδανικοί νάρθηκες είναι οι ιατρικοί, οι οποίοι πωλούνται στα ειδικά καταστήματα ή σε φαρμακεία. Εάν βρούμε, τέτοιους είμαστε τυχεροί.
- Είναι τόσο βασική και απαραίτητη προϋπόθεση η ακινητοποίηση του πάσχοντος άκρου, ώστε εάν δεν βρούμε κανένα από τα αναφερόμενα αντικείμενα, υποχρεούμεθα να δέσουμε το πάσχον άκρο με το υγιές (δηλαδή το ένα πόδι με το άλλο) η το πάσχον άκρο με τον κορμό (τό πάσον χέρι με το σώμα του ασθενούς).
- Εάν δεν βρούμε επίδεσμο, χρησιμοποιούμε ένα οποιοδήποτε ύφασμα ή εν ανάγκη σχίζουμε ένα κομμάτι από τα ρούχα μας

Πηγή: synodoiporia.gr